

DISCIPELSCHAP. LES 4

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze les over het maken van discipelen toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten)	[STILLE TIJDEN] MATTEÛS 11:25 – 14:36
----------	---------------------------------	--

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Matteüs 11:25 – 14:36). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt.

3	MEMORISATIE (20 minuten)	[ZEKERHEDEN] (2) JOHANNES 16:24
----------	---------------------------------	--

A. MOTIVATIE (voor Bijbel memorisatie)

Lees Psalm 119:9,11.

Ontdek en bespreek. Waarom is het belangrijk Bijbelverzen (zelfs gedeelten of hoofdstukken uit de Bijbel) uit je hoofd te leren?

Aantekeningen. Bijbelgedeelten die je uit je hoofd geleerd hebt zullen je helpen om oprecht, rechtvaardig en heilig te leven te midden van een corrupte wereld.

B. MEDITATIE (over een Bijbelgedeelte)

Schrijf het memorisatievers als volgt op het bord. Schrijf de tekstverwijzing ook aan de onderkant en achterkant van je memorisatiekaartje.

(2)

Zekerheid van gebedsverhoring Johannes 16:24
Tot nu toe hebben jullie niets in mijn naam gevraagd, maar vraag het en je zult het ontvangen. Dan zal je vreugde volmaakt zijn. Johannes 16:24

Johannes 16:24

1. De betekenis van Gods namen in de Bijbel.

Gedurende de oudtestamentische periode hebben gelovigen God direct met zijn naam aangesproken: “HEER” of “GOD” (Psalm 5:1-2). Zij sloten hun gebeden af in de naam van God. In de Bijbel hebben namen betekenis. Gods namen zijn een uitdrukking van zijn wezen en karakter! Alleen God is precies wat zijn namen zeggen. Het feit dat God namen heeft duidt erop dat God Zichzelf kent en ook dat God Zich openbaart aan mensen. God wil heel graag dat mensen Hem kennen en met Hem omgaan, ook in gebed.

De naam “God” (Hebreeuws: Elohim) betekent “de machtige die respect en vrees afdwingt” (Jesaja 40:18 en Jesaja 46:9-11). De naam “HEER” (Hebreeuws: JaHWeH) betekent: “Ik ben die Ik ben” of “Ik zal zijn die Ik zijn zal”. Deze naam is Gods verbondsnaam, waarmee God uitdrukt dat Hij trouw zal zijn aan zijn verbond met zijn volk (Exodus 3:14-15; Exodus 34:6-7).

Jezus Christus is de zichtbare openbaring van de onzichtbare God (Jesaja 9:6; Kolossenzen 1:15; Kolossenzen 2:9). Ook zijn namen hebben betekenis. De naam “Jezus” betekent: “Verlosser” (Matteüs 1:21). De naam “Messias” in Hebreeuws en “Christus” in Grieks betekent “de Gezalfde”. De Heilige Geest heeft Hem gezalfd tot de Allergrootste Profeet, de hoogste Priester en de Eeuwige Koning. Als Profeet openbaart Jezus Christus God en Gods woorden aan ons. Als Priester heeft Hij verzoening voor onze zonden gedaan en bidt Hij voor ons. Als Koning heerst Hij over allen en alles in het universum en beschermt Hij zijn mensen.

2. Bidden in de naam van Jezus Christus.

Christenen bidden in de naam van Jezus Christus omdat Hij de Middelaar is tussen God en mensen. Als Middelaar van de schepping heeft God ons door Hem geschapen (Johannes 1:3). Als Middelaar van de openbaring heeft God Zich door Hem aan mensen geopenbaard (Johannes 1:18). Als Middelaar van de verlossing heeft God ons door zijn dood en opstanding volkomen gerechtvaardigd (1 Korintiërs 1:30). Als Middelaar van het oordeel zal Hij ons volkomen vrijpleiten in het eindoordeel (Johannes 5:21,24). En als Middelaar van gebed luistert en verhoort God gebeden door Hem. Bidden in de naam van Jezus Christus heeft drie belangrijke betekenissen.

(1) Jezus Christus heeft Gods karakter, woorden en daden aan ons geopenbaard.

Christenen kunnen God persoonlijk en intiem leren kennen, omdat zij Jezus Christus kennen. Wie Jezus gezien heeft (zoals Hij Zich in de Bijbel heeft geopenbaard), heeft de onzichtbare God gezien (Johannes 14:9-10). Wie Jezus Christus kent, kent God (Johannes 8:19; zie Matteüs 11:27). Wie in Jezus Christus gelooft, gelooft in God (Johannes 12:44). Wie Jezus Christus aanneemt, neemt God aan (Johannes 13:20). God luistert naar alle gebeden van zijn kinderen die zij in de naam van Jezus Christus bidden.

(2) Jezus Christus bewerkt voor ons de volkomen gerechtigheid voor God.

De gerechtigheid (rechtvaardiging) van een gelovige komt alleen van God en is gebaseerd op de zondood en opstanding van Jezus Christus (2 Korintiërs 5:21). Wanneer God naar een gelovige in Jezus Christus kijkt, ziet Hij de gelovige "in Christus" en ziet Hij alleen de gerechtigheid die Jezus Christus verworven heeft! God luistert naar alle gebeden van christenen omdat zij in Jezus Christus volkomen gerechtvaardigd zijn (1 Petrus 3:12).

(3) Jezus Christus heeft Gods wil en wegen aan ons geopenbaard.

God luistert naar alle gebeden van christenen die bidden in overeenstemming met de wil van God zoals in Jezus Christus geopenbaard (1 Johannes 5:14).

Dus christenen hebben direct toegang tot God in de hemel (Efeziërs 2:18) en hebben geen menselijke bemiddelaars als engelen of historische heiligen daarvoor nodig (1 Timoteüs 2:5). Christenen mogen God te allen tijde in vrijheid en met vrijmoedigheid benaderen (Efeziërs 3:12; Hebreeëen 4:14-16).

C. MEMORISATIE EN REPETITIE

1. **Schrijf** het Bijbelvers op een kaartje of op een bladzijde van een notitieboekje.
2. **Leer** het Bijbelvers op de juiste manier uit je hoofd. (2) **Zekerheid van verhoord gebed. Johannes 16:24.**
3. **Repeteer.** Overhoor het laatst gememoriseerde Bijbelvers twee aan twee.

4	BIJBELSTUDIE (70 minuten) [LEVENSVRAGEN] (2) WAAR KOM IK VANDAAN? GENESIS 1:1 – 2:4a
---	--

Maak gebruik van de vijf stappen methode en doe samen Bijbelstudie uit **Genesis 1:1 – 2:4a**.

STAP 1. LEES.

GODS WOORD

Lees. We gaan Genesis 1:1 – 2:4a met elkaar bestuderen.

Laat ieder groepslid om de beurt één vers uit dit Bijbelgedeelte voorlezen.

STAP 2. ONTDEK.

WAARNEMINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ?

OF: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART?

Schrijf op. Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben.

Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.

1:27

Ontdekking 1. God schiep de man en de vrouw naar zijn beeld.

Ik ben anders dan dieren, want zij zijn niet naar Gods beeld geschapen. Als een beeld van God ben ik een herkenbare kopie van Gods persoonlijkheid en karakter. Hij heeft aan mij dezelfde persoonlijke en karakter eigenschappen gegeven als Hijzelf bezit.

1:28

Ontdekking 2. God schiep me met een specifiek doel (taak).

Ik ben geschapen om een relatie met God, met andere mensen en met de geschapen natuur te hebben. Met betrekking tot God moet ik zijn beeld met waardigheid dragen. Met betrekking tot andere mensen moet ik het onderscheid tussen

mannen en vrouwen respecteren. En met betrekking tot de natuur moet ik helpen de natuur te onderwerpen en erover te heersen.

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELKE VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Genesis 1:1 – 2:4a te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Oplezen. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze om de beurt in de kring hun vraag oplezen.

Bespreek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

Hierna volgen enkele voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

2:4

Vraag 1. Welk letterkundig genre is Genesis 1:1 – 2:4a?

Aantekeningen. Omdat de mens niet bij de schepping aanwezig was, openbaarde God later aan de mens hoe Hij alles geschapen heeft, niet in de vorm van een wetenschappelijke verhandeling, visioen of gedicht, maar in de vorm van “een geschiedkundig verslag” (van hoe alle bestaande dingen tot stand zijn gekomen) (Hebreeuws: toldot)(Genesis 2:4). Genesis 1:1 tot 2:4 is een openbaring in de vorm van een historisch bericht, zelfs al tonen de scheppingsdagen 1 en 4 (licht en licht dragers), 2 en 5 (boven en beneden de atmosfeer) en 3 en 6 (vegetatie en dieren/mens op de aarde) enig parallellisme.

1:31 – 2:1

Vraag 2. Hoe lang duurde de schepping?

Aantekeningen. De Bijbel zegt “in zes dagen”. Hoe moeten wij deze “dagen” uitleggen?

Het Hebreeuwse woord voor “dag” is “jom” en in Genesis 1 kon de auteur niet een letterlijke 24 uur durende dag bedoeld hebben, omdat de aanduiding van tijd alleen vanaf de vierde scheppingsdag mogelijk was (Genesis 1:14)!

Het woord “dag” (Hebreeuws: jom) wordt in 5 verschillende betekenissen gebruikt:

- In vers 5 is het woord “dag” alleen een aanduiding van het lichte deel van de scheppingsdag
- en daarna een aanduiding van de hele eerste scheppingsdag.
- In vers 14 is het woord “dag” eerst een aanduiding van het lichte deel van een 24 uur durende dag
- en daarna van de hele 24 uur durende dag.
- En in Genesis 2:4 is het woord “dag” een aanduiding van de hele scheppingsperiode inclusief de zes scheppingsdagen!

Op de zesde scheppingsdag nadat God alle dieren en reptielen geschapen had, schiep God de mens: man en vrouw (Genesis 1:27). Hij schiep hen als het sluitstuk en kroon van zijn schepping. Maar in Genesis 2:15-22 gaat een aanzienlijke tijd voorbij tussen de schepping van de man en de schepping van de vrouw. Vóór haar schepping was de taak van de man om te zorgen voor de enorme Paradijsstuin. Gods besluit om voor de man een passende helper te scheppen, impliceert dat een periode voorbijging die lang genoeg was voor de man om de enorme taak van het classificeren van alle dieren, vogels en insecten te volbrengen en waarin hij geen partner voor zichzelf vond. Uiteindelijk kwam God de eenzaamheid van de man tegemoet door voor hem een vrouw te scheppen uit een gedeelte dat het dichtst bij zijn hart lag. Daarom was het nooit de bedoeling dat Genesis 1 een schepping in alleen maar zes dagen van 24 uur leerde.

Het doel van Genesis 1 was niet om te vertellen hoe lang geleden of hoe lang of hoe snel God schiep, maar om te vertellen wie schiep, wat God schiep en waarom God schiep!

1:1-2

Vraag 3. Hoe heeft God het universum geschapen?

Aantekeningen.

(1) In het begin.

“In het begin” (in absolute zin) schiep de Almachtige God de hemel en de aarde. Dit is een verwijzing naar de schepping van het universum toen God materie, energie, ruimte en tijd schiep uit wat niet waargenomen kon worden (Hebreeuws 11:3; Romeinen 4:17). De Bijbel concentreert zich op wat later voor de mens in het universum belangrijk zou zijn: de sterrenstelsels, de zon, de maan en de aarde. Let wel dat God bestond voordat Hij “tijd” schiep. Het woord “scheppen” (Hebreeuws: bara’) wordt alleen van God gebruikt en niet van mensen. De Bijbel leert dat al het bestaande door de God van de Bijbel is ontstaan.

Toen de aarde geschapen was, was de aarde leeg, vormloos en donker. De aarde was leeg (Hebreeuws: tohu): er was geen land, geen bomen en planten en geen levende wezens. De aarde was vormloos (Hebreeuws: bohu): het had geen ordelijke vorm en leek op een vormloze vloed (Hebreeuws: majim).¹ De aarde was duister (Hebreeuws: choshek): er was geen licht dat doordrong naar de aarde.

In de menselijke tijdsberekening duurde het heel lang om het juiste sterrenstelsel te scheppen dat de juiste elementen bevatte om “de Melkweg” te vormen. Ook duurde het heel lang om de juiste ster in precies de juiste positie binnen de Melkweg te vormen die “de zon” werd en om de juiste planeet op precies de juiste afstand van de zon te vormen die “de aarde” werd en waarop “leven” zou kunnen bestaan. Hoe God schiep en hoe lang of kort Zijn schepping duurde, wordt niet in de Bijbel geopenbaard!

Genesis 1:1-2 dient als een introductie op Genesis 1:3 – 2:4. De zes “scheppingsdagen” die een verdere uiteenzetting geven van de ordelijke fasen waarin God Zijn schepping van de planeet aarde in het universum (zoals wij het vandaag kennen) “voltooide” (Genesis 2:1).

<p>(0) “in het begin”</p>	<p>“<u>schiep</u>” (Hebreeuws: bara’) GOD - “Scheppen” = uitsluitend een werkzaamheid van GOD (Genesis 1:1) - “Scheppen” is scheppen uit niets: de materiële universum (Psalm 148:5; Hebreeën 11:39); tot aanzijn brengen <i>wat voorheen niet bestond</i>; grote zeedieren (Genesis 1:21), regelmatig terugkerende natuurverschijnselen als de wind (Amos 4:13); wonderen ten behoeve van Gods volk (Exodus 34:10); onheil (rampen) en vrede (gerechtigheid) (Jesaja 45:7-8), een dode opwekken en een enkeling tot een volk maken (Romeinen 4:17). - “Scheppen” = inclusief <i>voltooien</i> door “de geschapen materie te maken, te bewerken tot” (Genesis 1:7,16,21,25-27; 2:3-4) - “Scheppen” = inclusief <i>onderhouden en vernieuwen</i> van de schepping (Jesaja 41:17-20), de nieuwe hemel en aarde (Jesaja 65:17), vernieuwing van mensen (Psalm 51:12)</p>	<p>de hemel (het universum) (elementen, hemellichamen, aarde) - licht (energie, licht, warmte) - ruimte - tijd</p> <p>en de aarde - leeg - vormloos, vloed - duister</p>
----------------------------------	---	---

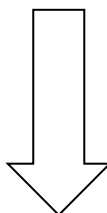
(2) De eerste scheppingsdag.

“In het begin” (in absolute zin) bij de schepping van het universum (Genesis 1:1) schiep God fysiek licht (energie) dat uitstraalt van de sterrenstelsels en hun brandende sterren (zonnen) die hun licht weerkaatsen in planeten en manen (Genesis 1:3-5).

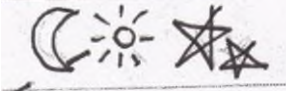
Genesis 1:3-5 is een uiteenzetting van het tot stand komen van het fysieke licht en warmte (van de zon) dat uiteindelijk doordringt tot de aarde: Gods scheppingswoord is meteen Gods scheppingsdaad. “Laat er licht zijn (op de aarde die tot dan nog in de toestand van duisternis gehuld was)!” “Licht” drong door tot de aarde, maar de lichtdragers (zon, maan en sterren) werden pas op de vierde scheppingsdag zichtbaar op de aarde. Pas vanaf de vierde scheppingsdag werden de zon, maan en sterren de instrumenten waardoor mensen op aarde tijd en seizoenen konden aanduiden (Genesis 1:14-18).

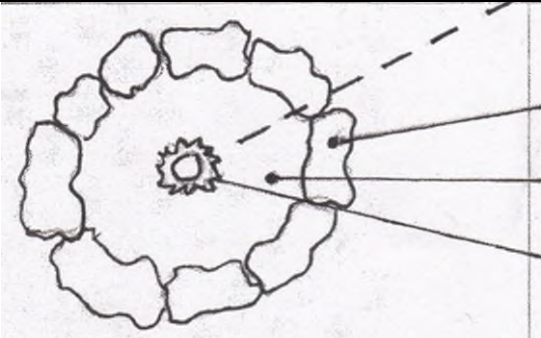
“Leven” en “licht” zijn attributen van God en zijn inherent deel van Gods natuur (wezen). “Leven” is een samenvatting van al Gods attributen of kenmerken als Zijn heiligheid en gerechtigheid, Zijn liefde en trouw, Zijn genade en liefde, enz. “Licht” is de zichtbare openbaring van dat leven in en door Jezus Christus (Johannes 1:4-5)! Er was dus altijd al leven en licht in een geestelijke zin omdat God de Eeuwige is!

Op de nieuwe aarde zal Jezus Christus Zelf de Bron van licht in geestelijke en fysieke zin zijn. Jezus Christus is het zichtbare beeld (uitdrukking) van de onzichtbare God en Zijn leven. Op de nieuwe aarde zal er nooit meer duisternis in geestelijke of fysieke zin meer zijn (Openbaring 21:23; Openbaring 22:5)!

¹ Gods oordeel/vernietiging van Edom (Jesaja 34:8-11) en oordeel/vernietiging van Israël (Jeremia 4:22-28) door de invaller uit het noorden word beschreven in termen van Genesis 1:2 “tohu wa bohu”. Er is geen grond voor de gedachte dat Genesis 1:1-2 een oorspronkelijke schepping was die vernietigd werd vóór de zogenaamde tweede schepping in Genesis 1:3-31.

(1) licht (energie)	van de zon dat doordringt door die ruimte en wolken tot die aarde	
----------------------------	---	---

(2) atmosfeer		<p>het water <i>boven</i> in de wolken</p> <p>de atmosfeer</p> <p>het water <i>onder</i> in de vloed</p>
----------------------	--	--

(3) De tweede scheppingsdag.

Genesis 1:6-8 is een uiteenzetting van de schepping van de atmosfeer, dat wil zeggen, “scheppen” in de zin van “het bewerken “van de geschapen materie tot een atmosfeer die scheiding maakt tussen het water in de wolken boven de atmosfeer en het water in de zee onder de atmosfeer. Dus, een dikke laag wolken bedekte de hele aarde zodat de lichtdragers (zon, maan en sterren) nog niet vanaf de aarde gezien konden worden.

(4) De derde scheppingsdag.

Genesis 1:9-13 is een uiteenzetting van de schepping van het droge land van de continenten en eilanden in de zeeën (in de zin van “maken of veroorzaken” dat de aarde van de continenten en eilanden zichtbaar boven het water van de zeeën en meren uitrezen). Misschien veroorzaakte de geleidelijke afkoeling van de aarde condensatie van water en veroorzaakte aardbevingen bergen. Bijzonderheden worden niet geopenbaard.

“Laat de aarde/het grond uitspruiten (groeien uit bestaande materie, elementen) (Hebreeuws: dasha’) gras (Hebreeuws: deshe’) en planten (Hebreeuws: ‘eseb) zaaddragend (Hebrew: mazria’ zera’) en vruchtbomen (Hebreeuws: ets peri) die vruchten voortbrengen volgens hun soort (Hebreeuws: peri lemino). Dus produceerde (Hebreeuws: jatsa’) de aarde gras en planten zaaddragend (Hebreeuws: mazria’ zera’) volgens hun soorten (Hebreeuws: leminehu) en vruchtbomen met zaad volgend hun soorten (Hebreeuws: ets oseh peri esher zaro’ bo leminehu). Door Gods scheppingswoord en scheppingsdaad produceerde de aarde allerlei soorten van planten en bomen. Water en de kracht van het zonlicht die door de wolkenlaag heendrong maakte fotosynthese mogelijk.

God schiep plantengroei door middel van een proces. God produceerde de vele soorten gras, planten en bomen uit de elementen in de grond.

(3) continenten en zeeën met planten en bomen op het land	
---	--

(5) De vierde scheppingsdag.

Genesis 1:14-19 is een uiteenzetting van de schepping (in de zin van “het tot stand komen”) van tijd en seizoenen voor menselijk gebruik. God schoof de dikke wolkenlaag opzij zodat het licht van de lichtdragers (de zon, maan en sterren) direct op de aarde viel. Zo werd accurate berekening van tijd en seizoenen en het bepalen van richting mogelijk voor de mens.

Het werkwoord “maakte” (Hebreeuws: asah) in vers 16 betekent niet dat God de lichtdragers (zon, maan en sterren) pas op de vierde scheppingsdag *uit niets schiep*, maar dat God “maakte/veroorzaakte” dat deze lichtdragers nu ook vanaf de aarde gezien konden worden. God schiep materie, energie, ruimte en licht “in het begin” (Genesis 1:1), maar maakte dat de lichtdragers (zon, maan en sterren) pas op de vierde scheppingsdag vanaf de aarde *zichtbaar* werden. De sterrenbeelden konden later mensen bij het reizen de weg wijzen. En de zon en maan konden de mensen helpen om een landbouw kalender voor de seizoenen en een historische kalender voor tijdsberekening (dagen van 24 uur en jaren van 365 dagen) op te stellen.

Dit maakt onmiddellijk duidelijk dat God het universum en de aarde schiep voor de mens! Het “grote” en “kleine” licht zijn geen aanduidingen van wetenschappelijke feiten, maar een beschrijving van hoe ze vanaf de aarde geobserveerd worden.

<p>(4) tijd</p>	<p>“maakte” (Hebreeuws: asah) GOD - God maakt, bewerkt, veroorzaakt - God doet iets functioneren als</p> <p>De lichtdragers worden gesteld tot/ gaan functioneren als” - tekenen die <i>seizoenen</i> op de aarde markeren - tekenen die <i>tijd</i> op de aarde aangeven - tekenen die <i>richting</i> op de aarde aanduiden</p>	
------------------------	--	--

(6) De vijfde scheppingsdag.

Genesis 1:20-23 beschrijft de schepping (in de zin van “het tot aanzijn brengen van wat voorheen niet bestond”) van het leven in de zeeën, meren en rivieren enerzijds en het leven in de lucht anderzijds. Het sluit de grote vissen (zeemonsters) als walvissen en alle andere soorten van vissen, krabben, garnalen, enz. in en ook alle soorten van vliegende dieren als vogels, vliegende hagedissen en insecten.

Het is interessant dat in het gesteente uit de Cambrium periode (de oudste periode van het Paleozoïcum, 545-495 miljoen jaar geleden), de eerste gewervelde dieren (gelede dieren met een uitwendig skelet) heel plotseling verschijnen! De 5000 soorten dierenleven in zee en op land van het Paleozoïcum worden pas in de Cambrium fossielenlagen gevonden.

Gods opdracht zich te vermeerderen wordt niet aan de dieren zelf gericht, maar is een scheppingswoord dat hen zegent en in staat stelt zich te vermenigvuldigen.

<p>(5) vogels en vissen</p>	<p>- in het water (wolken) <i>boven</i> in de atmosfeer (lucht) - in het water (zeeën) <i>onder</i> de atmosfeer</p>
------------------------------------	---

(7) De zesde scheppingsdag.

Genesis 1:24-26 beschrijft de schepping van alle dieren na hun soort en de schepping van de mens. In Genesis 1:24 zegt God, “Laat de aarde voortbrengen (Hebreeuws: jatsa’)(uit bestaande elementen in de grond) levende wezens volgens hun soort”. Dit betekent niet dat de aarde het vermogen had om uit zichzelf dieren te scheppen. God produceerde veel soorten dieren uit de elementen in de grond. De Bijbel leert dat God de dieren schiep door middel van een proces. De landdieren bestonden uit vee, als schapen en koeien, alle soorten kruipende dieren, als slangen en schildpaden en grotere wilde dieren als leeuwen en olifanten (Genesis 1:25). De Bijbel is er niet op uit om een wetenschappelijke classificatie van dieren te geven, maar beschrijft hen van het oogpunt van de mens.

God “schiep” (Hebreeuws; bara’) (Genesis 1:27) in de zin van “maakte” of “produceerde” (Hebreeuws: asah) (Genesis 1:26) of “vormde” (Hebreeuws: jotser”) (Genesis 2:7) de mens vanuit de stof (elementen) van de aarde. God produceerde de man en de vrouw uit de elementen in de grond. God schiep hen via een proces.

<p>(6) dieren en mens</p>	<p>Genesis hoofdstuk 1 = een samenvatting van de schepping Genesis hoofdstuk 2 = een uitbreiding over de schepping van de mens (man en vrouw)</p>
----------------------------------	--

Elk van de zes scheppingsdagen werd gesymboliseerd door een volledige cyclus: vanaf het begin van de duisternis van een scheppingsdag tot het begin van de duisternis van de volgende scheppingsdag². De werkelijke bedoeling van de slotformule: “Het werd avond en het werd morgen, De eerste dag” enz. was om aan te tonen dat er definitieve onderscheidende stadia bestonden in Gods scheppingsprocedure. De auteur gebruikte de slotformule niet als bewijs voor een 24 uur durende scheppingsdag. God maakt helemaal niet bekend hoe lang een scheppingsdag duurde! Afhangende van hoe snel God schiep, kon een scheppingsdag heel lang of heel kort zijn.

Genesis 2:1 is een samenvattende uitspraak: de schepping van het hele universum was nu *voltooid*. Vers 2 zegt dat de zevende dag begon toen God zijn scheppingswerk had voltooid.

2:2-3

Vraag 4. Hoe moeten wij de zevende dag beschouwen waarop God Zijn oorspronkelijke scheppingswerk voltooide?

² In Israël begint “een dag” ook met het begin van de avond (duister) en eindigt met het eind van de dag (licht), d.w.z. van ongeveer 1800 uur tot 1800 uur de volgende dag.

Aantekeningen.

(1) Geen slotformule.

De Bijbel leert niet dat God rustte gedurende een periode van 24 uur na de voltooiing van Zijn hele scheppingswerk. Er bestaat geen slotformule voor de zevende dag³! De zevende dag is niet zoals de zes scheppingsdagen die allemaal definitief eindigde.

- God had zes scheppingsdagen, elk met een bepaald einde
- gevolgd door een zevende dag van rust die geen einde had.

Er kwamen geen scheppingsdagen meer.

Het Nieuwe Testament leert dat deze zevende dag voortgeduurd heeft tot in de periode van de Kerk als “Gods rust”. Hebreëen 4:1-11 leert duidelijk dat toen God Zijn scheppingswerk voltooid had, Hij rustte. Maar God rustte niet omdat Hij moe was of omdat Hij niets meer te doen had. Gods rust betekent dat Hij niet meer schiep. Maar God is wel bezig Zijn schepping te onderhouden en erover te heersen (Johannes 5:17; Hebreëen 1:3).

Op dezelfde wijze zullen Gods mensen Gods rust binnengaan wanneer zij hun werk of bediening op aarde voltooid hebben (Openbaring 14:13-14). Deze “sabbatsrust” (Hebreëen 4:9) voor Gods mensen is een verwijzing naar

- het leven in Gods tegenwoordigheid in de hemel onmiddellijk na de dood van een gelovige (Filippenzen 1:23)
- of naar het leven in Gods tegenwoordigheid op de nieuwe aarde na de wederkomst van Christus (Openbaring 21:3).

De sabbatsrust duurt voor eeuwig!

(2) Het doel van de wekelijkse sabbatsdag.

Het patroon van Gods scheppingswerk werd het schema voor de week van arbeid voor de mens.

Het doel van de zevende weekdag was:

- Om te rusten van je wekelijkse arbeid en dingen te doen waarvan je weer op adem komt (Exodus 23:12.).
- Om met andere gelovigen bijeen te komen in een heilige samenkomst (Leviticus 23:3).
- Om goed te doen en levens te redden (Markus 3:4).

(3) De zevende dag van de week en de eerste dag van de week.

In het Nieuwe Testament heeft de eerste dag van de week (de zondag) de betekenissen van de zevende dag van de week (de zaterdag) overgenomen en werd van toen aan “de dag van de Heere” genoemd (Openbaring 1:10), omdat:

- Jezus Christus op zondag uit de dood opstond (Lukas 24:1)
- de Geest van Jezus Christus op zondag uitgegoten werd (Handelingen 2:1; Leviticus 23:15-16)
- en christenen doorgingen op zondag bijeen te komen (Handelingen 2:42; Handelingen 20:7; 1 Korintiërs 16:2).

(7) rust	De 7 ^{de} dag van de week (sabbat) viert <i>het einde</i> (voltooiing) van Gods schepping.
= ophouden met scheppen	De 1 ^{ste} dag van de week (zondag) viert <i>het begin</i> van Gods verlossing!

1:26-27

Vraag 5. Wat kunnen wij zeggen over prehistorische dinosaurussen en mensachtige schepselen?

Aantekeningen.

(1) De schepping van dinosaurussen en mensachtige schepselen vonden plaats op de zesde scheppingsdag.

Oudheidkundige antropologen hebben resten gevonden van mensachtige schepselen, die wel “aapmensen” of “grotbewoners” genoemd worden. Zij schatten dat deze prehistorische schepselen leefden tussen 1 750 000 en 20 000 jaar geleden. Deze prehistorische schepselen kunnen niet afgedaan worden als “apen” in hun mentaliteit, omdat stenen gereedschap zoals pijlpunten en bijlen bij hun overblijfselen gevonden werden. Er is ook sterk bewijs dat zij vuur gebruikt hebben om te koken. In het geval van de Neanderthal (Duitsland) overblijfselen werden graven met voorwerpen gevonden waardoor het lijkt of ze geloofden in een leven na de dood. Soms werden primitieve beeldjes gevonden die misschien cultische doeleinden dienden. Bijzondere grottekeningen kunnen verband houden met de Neanderthal periode. Al deze mensachtige schepselen, vanaf “de Cro-Magnon mens” (Frankrijk) tot “de Zinjanthropus mens” (China) moeten ontwikkelde schepselen geweest zijn die intelligentie en vindingrijkheid bezaten.

Wetenschappers zijn het oneens met elkaar als het gaat over de moderne methoden voor datering van dergelijke prehistorische schepselen. Genesis 1:24-27 leert dat zij op de zesde scheppingsdag geschapen werden, maar niemand kan de duur van de zesde scheppingsdag berekenen!

(2) De mensachtige schepselen waren niet “menselijk” in Bijbelse betekenis van het woord.

Alle dieren, mensachtige schepselen en de mens zijn op de zesde scheppingsdag geschapen (Genesis 1:24-27). De Bijbel zegt niets over de wijze /procedure of tijdsduur van de schepping van al deze wezens. Handelingen 17:26 zegt, “Uit één (bloed of mens) heeft Hij de hele mensheid gemaakt”. En Romeinen 5:12-21 leert dat alle mensen ná de tijd van Adam afstammelingen van Adam moeten zijn, omdat Adam de vertegenwoordiger van alle mensen op aarde was. Dit duidt dus duidelijk aan dat er geen volledige verwantschap kon bestaan tussen de mens Adam (geschapen naar het

³ Slotformule: “Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste (enz. dag).

beeld van God) en alle prehistorische mensachtige schepselen vóór de tijd van Adam. Net als de andere schepselen heeft God de mens uit de stof/ klei (de elementen) van de aarde geschapen, maar alleen in de mens de levensadem geblazen (Genesis 2:7). Zij waren niet betrokken bij het werkverbond die God met Adam sloot (Genesis 1:28-30; Genesis 2:15-17). Zij waren geestelijk niet het voorgelacht van Adam.

Het feit dat er mogelijke overeenkomsten kunnen bestaan tussen de schedels van deze prehistorische mensachtige schepselen en de moderne mens is nauwelijks relevant voor de principiële vraag of deze prehistorische schepselen wel een echte menselijke *geest (ziel of persoonlijkheid)* bezat. De implicatie van Genesis 1:26-27 is dat God een kwalitatief ander wezen schiep toen Hij “Adam” schiep, want het woord “Adam” betekent “mens” in het Hebreeuws. Adam was de eerste mens in de moderne betekenis van het woord, “een levende ziel” die bestaat uit een zichtbaar lichaam en een onzichtbaar menselijke geest! Adam was de eerste mens geschapen naar het beeld van God! Alle schepselen (inclusief de zogenaamde “mensachtige schepselen, aapmensen of grotbewoners”) vóór Adam waren niet naar het beeld van God geschapen. Zij waren geen beelddraggers van God! De schepping van de mens was uniek, want zijn “lichaam” bestond evenals alle andere schepselen uit de geschapen elementen van de aarde, maar zijn “geest” werd direct door God gegeven en openbaarde dat de mens de beelddrager van God is geworden. De mens had het vermogen de God van de Bijbel te kennen en met Hem om te gaan. Dieren en zogenaamde mensachtige schepselen hadden geen ziel of geest waarmee zij de God van de Bijbel konden kennen en met Hem konden omgaan! Er is geen wetenschappelijk bewijs dat dit feit weerspreekt!

(3) De dood van planten, dinosaurussen, dieren en mensachtige schepselen.

“De dood” is Gods oordeel voor de ongehoorzaamheid van de eerste mensen die naar Gods beeld geschapen werden (Genesis 2:15-17). “Door één mens is de zonde in de wereld gekomen en door de zonde de dood, en zo is de dood over alle mensen gekomen, in wie (Adam, de vertegenwoordiger van alle geschapen mensen) alle mensen gezondigd hebben” (Romeinen 5:12,18).

“Dit impliceert echter niet dat de fysieke dood van alle andere geschapen levende dingen als bomen, planten, vogels, vissen, dieren en kruipende gedierte pas tot stand kwam ná de val van de mens in zonde. De fysieke dood was al een werkelijkheid vóór de zondeval van de mens, omdat de consumptie van voedsel de dood van planten en gras veronderstelt (Genesis 1:29-30)! Veel soorten van *leven* kunnen niet eens voor een paar uur blijven leven zonder de dood van andere soorten leven teweeg te brengen (een wet in de thermodynamica). Hier wordt niet “geestelijk leven”, “onsterfelijk fysiek leven” en “eeuwig leven” bedoeld. “Geestelijk leven”, “onsterfelijk fysiek leven” en “eeuwig leven” wordt ook niet beloofd aan enig iets behalve de mens!

Alleen de mens (Adam) werd geschapen in het beeld van God en bezat dus “geestelijk leven” (het vermogen een relatie met God te hebben), “onsterfelijk fysiek leven” (als hij God gehoorzaamde, zou hij nooit sterven) en “eeuwig leven” (God voor eeuwig kennen en met hem omgaan)! Alleen de mens was ongehoorzaam aan Gods gebod en zondigde tegen God. Dus “de dood” van de mens was “een oordeel en straf” die alleen de mens trof! De dood die in Genesis 2:17 en Romeinen 5:12,18 genoemd worden, verwijzen vooral naar “de geestelijke dood”, dan naar “de lichamelijke dood” en uiteindelijk naar “de eeuwige dood”. Een geestelijk dood mens heeft geen besef van Gods bestaan, heeft geen bewuste relatie met God en bezit ook niet de gerechtigheid die God vereist. De eeuwige dood verwijst naar een eeuwig bestaan gescheiden van God (Matteüs 25:46; 2 Tessalonicenzen 1:9; Openbaring 21:8).

Nadat de eerste mensen (Adam en Eva) gezondigd hadden, zond God een engel om de weg naar de boom van het leven te blokkeren. Dus, de mens had het vermogen eeuwig te leven, niet alleen vóór de zondeval, maar ook ná de zondeval als hij erin zou slagen van “de boom van het leven” te eten. Door de weg naar de boom van het leven af te sluiten, werd de zondige positie van de mens en zijn geestelijke, lichamelijke en eeuwige dood gelukkig niet onomkeerbaar!

Dus, de fysieke dood van de andere soorten van leven anders dan de mens was al lang voor de zondeval van de eerste mensen een werkelijkheid. De activiteiten van vleesetende dieren heeft te maken met de fysieke wetten van thermodynamica en niet met de zondeval van de mens. Mensen vandaag zijn geneigd om dieren meer als “personen met menselijke eigenschappen” te beschouwen. Het gevolg is dat zij het lijden en dood van dieren net zo gaan beschouwen als de dood van mensen. Maar Genesis 1 zegt dat alleen de mens naar het beeld van God geschapen werd. Genesis 2:15-17 en 3:16-19 heeft alleen het lijden en dood van de mens in beeld.

1:26-27

Vraag 6. Wat betekend het om in Gods beeld geschapen te zijn?

Aantekeningen.

(1) De mens heeft een unieke fysieke natuur.

Genesis 2:7 zegt dat God de mens vormde uit de “stof” van de aarde, dat wil zeggen, uit de elementen van de aarde en hem levensadem in de neus blies. Zo werd de mens “een levende ziel (wezen)”. Het menselijke lichaam evenals het lichaam van de dieren bestaat uit de elementen van de aarde. Maar in onderscheid met alle andere schepselen die God door middel van Zijn scheppende woord maakte, maakte God de mens met Zijn eigen scheppende handen. Mensen en dieren kregen “de levensadem” (Genesis 2:7, Genesis 7:22). Maar terwijl dieren levensadem ontving door Gods

scheppende woord, ontving de mens levensadem doordat God in zijn neus blies. God gaf de mens ademhaling en daardoor het leven.

(2) De mens heeft een unieke geestelijke natuur.

Genesis 1:26-27 zegt dat de schepping van de mens nog veel meer bijzonder was. De schepping van de mens werd geïntroduceerd door een besluit van de Drie-enige God, "Laten Wij mensen maken die Ons evenbeeld zijn." Toen schiep God de mens naar Zijn gelijkenis of evenbeeld. De mens ontving een geestelijke natuur die overeenkwam met Gods geestelijke natuur. Hij bezat de echte en kenmerkende eigenschappen die ook God kenmerken. De mens was in een ander maat een kopie van Gods persoonlijkheid. Dit aspect maakt de mens volkomen uniek in de hele schepping! In de hele schepping draagt niets dan de mens het evenbeeld van God!

De mens heeft dus een fysiek en een geestelijk bestaan, of in kort, de mens heeft "een lichaam" en "een geest". Het lichaam van de mens is heel bijzonder, omdat God het met Zijn handen gevormd heeft. En de geest van de mens is absoluut uniek in de schepping, omdat alleen de mens in de hele schepping de drager is van Gods beeld!

(3) De mens heeft een unieke relatie tot God.

Genesis 1:28-29 zegt dat God de mens direct aansprak. Dit was na Genesis 2:15-17 de tweede openbaring van God aan de mens! Dit betekent dat de mens het vermogen beschikt om God te kennen en met God om te gaan. Bovendien gaf God aan de mens de unieke taak (en verantwoordelijkheid)

- om de aarde te onderwerpen
- over alle dieren te heersen
- en goed gebruik te maken van planten en bomen.

God maakt dus bekend dat Hij de aarde voor de mens gemaakt heeft en dat Hij de mens als rentmeester van de aarde aangesteld heeft.

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Een lijst maken. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Genesis 1:1 – 2:4a.

Overweeg. WELKE MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf die dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing aan anderen te vertellen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst van mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Genesis 1:1 – 2:4a.

- 1:1,28. De eerste twee hoofdstukken in de Bijbel vertellen ons niet hoe lang geleden God het universum schiep, hoe snel Hij schiep of hoe lang Hij erover deed. Zij vertellen ons wel wie alles geschapen heeft, wat Hij geschapen heeft en waarom Hij alles geschapen heeft. God heeft alles geschapen voor de mens die naar Zijn beeld geschapen is!
- 1:1-2. God had het universum en de aarde al geschapen vóór de zes scheppingsdagen waarin God Zijn schepping voltooide door vooral alles op de aarde te ordenen (Genesis 1:11,21,24). God openbaart dat de verschillende soorten niet zonder God tot stand kwam door natuurlijke evolutie uit de oorspronkelijke materie, maar dat God de verschillende soorten schiep door middel van een proces (Genesis 1:12,21,25). Hoe het scheppingsproces verliep, wordt niet geopenbaard.
- 1:27-28. Gods doel is om de aarde te vullen met mensen die naar Zijn beeld geschapen zijn!
- 1:28. Gods culturele opdracht is dat mensen zorg moeten dragen voor de schepping.
- 1:31. Toen de schepping helemaal voltooid was, was er nog geen kwaad in Gods schepping! "Alles wat Hij gemaakt had was zeer goed!"
- 2:2-3. God verlangt dat mensen voor zes dagen in de week werken en één dag in de week rusten.
- 2:4. De eerste twee hoofdstukken in de Bijbel zijn niet verzonden verhalen van vroegere mensen over de oorsprong van alle dingen, maar een geschiedenis van de schepping die God geopenbaard heeft aan de eerste mensen. Genesis 2:4 zegt, "Dit is het geschiedkundige verslag (Hebreeuws: toldot) van de hemel en de aarde."

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Genesis 1:1 – 2:4a.

Ik ben een bijzonder schepsel van God. Beiden mijn lichaam en mijn geest zijn kostbaar in Gods ogen. Daarom veracht en verwerp ik mijzelf niet. Integendeel zorg ik goed voor mijn lichaam en mijn geest.

Ik neem mijn door God gegeven taak (opdracht) serieus. Als Zijn schepsel wil ik Hem kennen en Zijn beeld met waardigheid dragen. Ik respecteer het verschil tussen mannelijk en vrouwelijk. En ik help om voor de natuur te zorgen.

STAP 5. BID.**REACTIE**

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Genesis 1:1-2:4a.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5**GEBED** (8 minuten)**[VOORBEDEN]****BIDDEN VOOR ANDEREN**

Als er tijd is ga door met bidden in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor de mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6**VOORBEREIDING** (2 minuten)**[OPDRACHTEN]****VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST**

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laat de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om één van de mogelijke toepassingen uit Genesis 1:1 – 2:4 te maken.
2. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Matteüs 15:1 – 18:20**. Maak gebruik van je uitgekozen Bijbelvers of favoriete waarheid methode.
3. Memorisatie. Overdenk en leer uit je hoofd: **(2) Zekerheid van gebedsverhoring. Johannes 16:24**. Repeteer elke dag de eerste twee memorisatieverzen.
4. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
5. Houd je notities bij. Deze keer over stille tijd, memorisatie en Bijbelstudie.